

Från UNT 2011-05-21

En trafikflirt fungerar alltid

KRÖNIKA. Vänta på grönt är bra, men bäst av allt är ögonkontakt. Satsa på lite vanlig enkel trafikflirt! Det funkar alltid. Det skriver Catrin Pihl.

Läs upp

Skriv ut Skicka Kommentera

Dela

Läs mer: **Motorkrönikör Catrin Pihl**

- » Bilen inte längre symbolen för frihet
- » Det är svårt att vara feg i trafiken
- » Läs Catrin Pihls motorkrönikor
- » Packa bilen en konst

Sommarvärme i maj och ute på vägen vid Danmarks kyrka puttrar mc-knuttarna förbi i strid ström. De är på väg till vårens avrostning. En kurs som hålls i Sveriges motorcyklisters, SMC:s, regi. Här kan mc-förare i alla åldrar och med olika erfarenhet av vägkörning samlas och testa sina gränser. För är det något en mc-förare behöver så är det just det. Att testa sina gränser.

Trots 50 fyllda växer hornen ut i pannan när man sätter sig bakom styret till det kraftpaket som motorcykeln ändå utgör. Liten vikt och stor motorstyrka ger fart och ingen kan väl förneka att det är farten som är lite av själva grejen? Hur lätt är det inte att bli övermodig. SMC:s filosofi är att lära ut konsten att kontrollera fartvidundret. Inte minst hur man bromsar i en paniksituation. Alla Mc-knuttar värda namnet borde ta sig till kurserna. Särskilt de som skäms om de sätter på sig reflexväst när de ska ut och cruisa.. Eller tycker att de kan ALLT redan. Så är det nämligen inte.

Själv rider jag hellre häst än kör hoj, men det finns faktiskt en hel del likheter mellan de två fordonen.

1. Tro inte att du någonsin blir fullärd
2. Titta inte på styret, utan dit du ska
3. Öva öva - på inhägnat område innan du ger dig ut i trafiken.

I brist på mc-kort får man annars cykla. Och det är en nyttig upplevelse. Inte bara för att du får starka benmuskler och bättre flås. Man tränas också i att bemästra allehanda nära-döden-upplevelser på kuppen. Särskilt när man är ute på vägar där det saknas cykelbana eller ens vägren för den delen. Så oskyddad och osynlig har jag sällan känt mig i trafiken. Och samtidigt så fri. Det är en fröjd att cykla när vinden är loj, värmen behaglig och våren i sitt esse. (Tyvärr varar de stunderna inte så länge. Här i Uppland är det måhända inga backar, men ofta motvind.)

Uppsala är känt för att ha många cyklisters och många cykelbanor. Det är bra, heja, heja kommunen! Men det gör inget om ni bygger en längs Östunavägen också ... Annars

tycker jag att det finns för många cykelhuliganer ute på vägarna. Särskilt de som far fram inne i stan. Jisses, vilka våghalsar. Jag skulle aldrig våga chansa så där, när jag ska korsa Kungsgatan. Och till dig som tröttnade på att vänta, och kröp under bommarna med cykel och allt, vid St Persgatan i fredags: Du är inte rädd om livhanken du inte!

Ska bilister och cyklister kunna samsas i trafiken, måste det nog till lite mer eftertanke och vett. Vänta på grönt är bra, men bäst av allt är ögonkontakt. Satsa på lite vanlig enkel trafikflirt! Det funkar alltid. Om jag lyckas möta blicken och få kontakt med den som är på väg att svänga över min halva av vägen, ja då känns det genast mycket säkrare där ute.

Av: Catrin Pihl catrin.pihl@unt.se